

தினாவுக்களின் புல்ரீவு

தெ.க்தாரான்தி

தனிவகுன் பல்வு

[கவிதைத் தொகுப்பு]

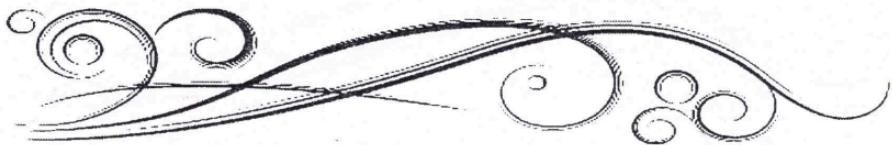

செந்தணை வெளியீட்டுத் துறை,
ஒட்டுநடையான்.

- ச.தஜானா -

நூல்கள் பயிற்சி	- கணக்கர்ணி புலத்துச்
நூல்கள் வடக்கு	- கால்தாக்கி டைாக்டிபு
அய்ச்ரியர்	- எஸ்.கஜான்ஸ்
துபால் முகவரி	- புடிலாப்பன்னி, பதன்.
தொடர்புக்கு	- 0777242041
புதியினால்	- எசந்தனை புதியிட்டைக்கு, ஓட்டுச்சட்டாள். 077-9717662
பத்திரிகை	- புரட்டாஞ் 2015
பத்திரிகைக்கு	- எசந்தனை பத்திரிகைக்கு, பண்டார்க்குளம், வழங்கியா. 077-9717662, 024-2228036
அட்டைப்படக்	- க.ஐநார்த்தன் (கணார் வழிவழைப்பாளர்)
நிலை	- 200.00 ரூபா
ISBN	- 978-955-7762-14-2

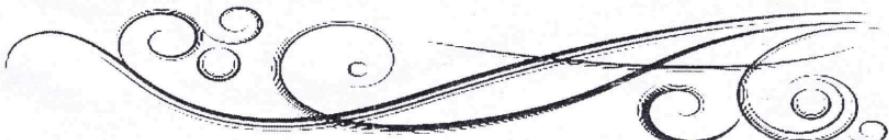
அண்டதுறை

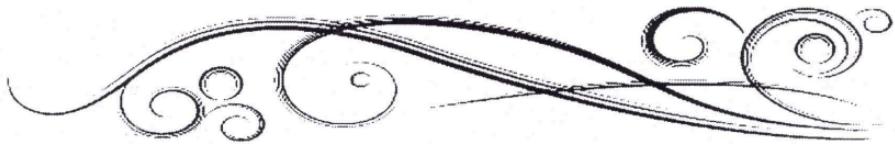
இன்று பலராலும் இலகுவாக கையாளப்படும் இலக்கிய வழவும் புதுக்கவிதையே ஆகும். ஆனாலும் தமிழுலகில் கவிதைக்கான வரலாற்றுப்பாதை சற்று நீண்டதும், தொன்மையானதுமாகும்.

காலம் என் நும் பாதையில் கவிதை என் நும் உரை தி பன்னெடுங்காலமாகவே உவர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. மரபுக்கவிதை என்னும் பெயர் கடந்து புதுக்கவிதை என்னும் பெயர் பெற்று நானை ஏதோ ஒரு பெயர் தாங்கி உவர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கும். யழந்தமிழ்கள் வெண்பா, ஆசிரியம், வஞ்சி, கலி, பரி என பல பாவுழவுங்களைக் கையாண்டனர்.

புதிதாகப் பிறக்கும் இலக்கியத்தை, ‘விருந்து’ எனப் பெயரிட்டு வரவேற்றார் தொல்காப்பியர். பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவுல கால வகையினானே என்று உரைத்தார் நன்னாலார் யத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுவரை தமிழ் இலக்கிய வழவும் என்பது செய்யுள் வழவுமாகவே கிருந்தது. இந்நூற்றாண்டில் மேலைநாட்டில் பழைய யாப்பு உருவத்திலிருந்து விலகி, உரைநடைச் சாயலில் புதிய கவிஞர்கள் கவிதை படைக்கத் தொடங்கினர்.

1892இல் அமெரிக்கக் கவிஞர் வாஸ்ட் விட்மன் புல்லின் இலைகள் என்ற தலைப்பில் வெளியிட்ட பன்னிரண்டு கவிதைகளைக் கொண்ட தொகுப்பு, யாப்பு மரபைப் புறக்கணித்து வசனக் கவிதையாக அமைந்தது. இவரை அமெயாற்றி எமர்சன், கார்ல் சான்டெயர்க், லின்ட்ஸை, வாலெஸ் ஸ்மென்ஸன், ஸ்மெவன் கிரேன், அமி லோவல் போன்ற எண்ணற்ற கவிஞர்கள் வசன கவிதை படைக்கலாயினர்.

மிரங்க நாட்டிலும், ரிம்பாடு என்னும் இளங்கவிஞர், 1886இம் ஆண்டு ஒளி வெள்ளம் என்னும் தலைப்பில் வெர்ஸ் லிப்பிரே என்ற கட்டற்ற கவிதைகளைப் படைத்தார். இவரையநூத்து 1889-இல் வியல் கிரிப்பின் என்பவர் கட்டற்ற கவிதை என்ற அறிவிப்புடன் தம் கவிதைகளை வெளியிட்டார்.

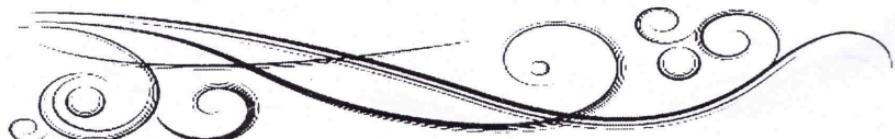
இத்தாலி, ஸ்பானிஷ், ரூஹ்ய மொழிகளின் ஒலக்கண மரபுகளிலும் நெகிழிச்சியியும் மாற்றமும் ஏற்படத் தொடங்கின.

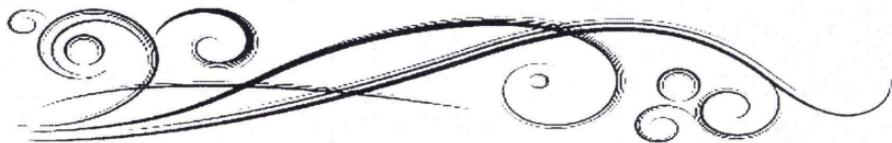
மிரங்க நாட்டில், இத்தாலியில், ஜெர்மனியில் என மரபுக்கவிதை நிலை கடந்து வசன கவிதைகளைத் தோற்றுவிக்கலாயின.

‘மரபுக் கவிதையில் வல்லவரும் தம் யல்வேறு பாடல்களை அதிலேயே படைத்தவருமாகிய பாரதியார் வசன கவிதையில் விருப்பற்றவராகத் தாழும் “காட்சிகள்” என்னும் தலைப்பில் பல வசன கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார். பாரதியைத் தொடர்ந்து ந. பிச்சஸ்மூர்த்தி, கு. ப. ராஜகோபாலன் போன்றோர் புதுக்கவிதை படைக்கலாயினர்.

எழுத்துக்கவிதை வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்க முனையான சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியவர்கள் நாற்பதளவில் தோன்றிய ‘மறுமலர்ச்சிக் குழுவினர்’ ஆவார். பழைய செய்யுள் மரபில் நல்ன கவிதைக்குரிய கீயல்புகளைப் புகுத்திச் சாதனை புரிந்த மறுமலர்ச்சி குழுவினரே எழுத்தின் புதுக்கவிதை ஆரம்ப கர்த்தாக்களும் ஆவார்.

அவர்களுள் வரதர்(தி.ச.வரதராசன்), சோதி (சோ. தியாகராசா), விஜயன் தங்கம் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். 13-6-43ல் வெளிவந்த ‘நாமுகேசரி’யில் ‘ஒர் இரவினிலே’ என்ற நீண்ட வசன கவிதையை வரதர் எழுதியிருந்தார். எழுத்தில் வெளிவந்த ‘முதல் புதுக்கவிதை’ இது என்று சொல்லப்படுகிறது.

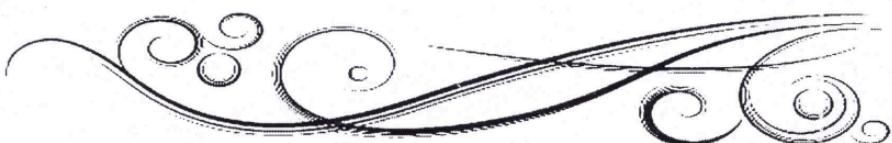

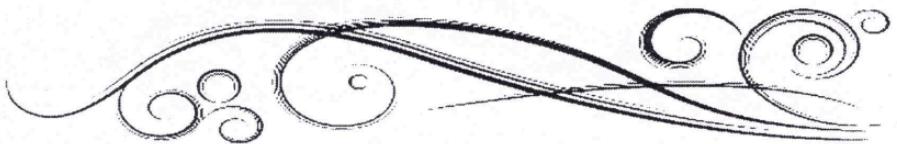
இந்தப் புதுக்கவிதை சமுத்திரத்தில் மூழ்கி முத்தெருத்திருக்கிறார் செ.கஜானன். நாற்பத் தொன்பது கவிதை முத்துக்கள் அவரது சொத்துக்கள். கிளிநோச்சி மாவட்டத்தின் புலேஸ்ப்பளை கிராமத்தில் வாழும் செல்வராசா தம்பதிகளின் புதல்வன் கஜானனின் கண்ணி முயற்சி.

அவரது படைப்புகளில் தாய்க்கை, காதல், தமிழ்மொழி, போர் வருக்கள், சமூகநோக்கு போன்ற அம்சங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. அவர் பட்டதை எல்லாம் வேதனையுடன் தொட்டுச் சென்றிருப்பதனால் கவிதைகளில் கண்ணீர் வழிகிறது, கோபம் தெறிக்கிறது. அன்பு பொழுகிறது. உனர்வுகள் ஊடலாடுகின்றன.

“அன்னை மரியாளே” என்ற கவிதையில்
தமிழனும் நெஞ்சாலையில் – என்
கவியனும் பேருந்து விரைகிறது
இரசனை கொண்டோர்
ஏறிக் கொள்ளுங்கள்
என்று அழகான கவிவரிகளை மாலையாய் தொடுத்துச் செல்கிறார்.
வித்தியாசமான சிந்தனை வெளிப்பாடுகள்.

“என் தமிழே” என்ற கவிதையில்
பலகோழ வரி கொண்ட
கவி கோழ எழுதினும்
முழுயாத பொருள் கொண்ட தமிழே
என தமிழின் சிறப்பை எடுத்துரைக்கின்றார். பற்பல புலவர்கள் பல்லாமிரம் ஆண்களாய் தமிழின் சிறப்பை பாழவைத்தனர். ஆனாலும் இன்னும் கௌமை குன்றாது இனிக்கிறது கீவரது வரிகளில் தமிழ்.

உனவே என் உழைப்பில் வேண்டும்
கடத்சிவரை நான் உழைக்க வேண்டும்.

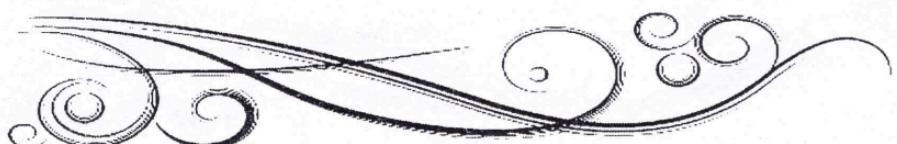
பாட்டாளி வர்க்கச் சிந்தனையை காட்டாறுபோல் பாழகவத்துள்ள கவிதை
வரிகள் “என் வேண்டுதல்கள்” என்ற கவிதையில் வந்து விழுந்து
சிம்மாசனம் போட்டு உட்கார்ந்திருக்கின்றன.

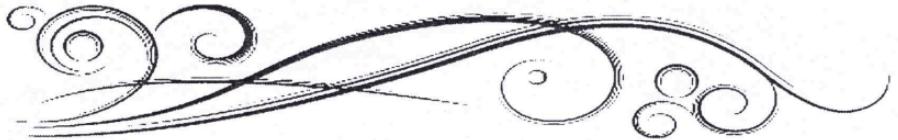
கவி என்னும் கலையாளை
என் மனையாளாய் கொள்ள
கனாக் கண்டேன் தோழி
கவிஞருக்குரிய உறுதியும், இறுமாய்யும் இந்தவரிகளில் “இரசித்த கனவு”
என்ற கவிதையினுடே கஜானதன அடையாளம் காட்டுகின்றது.

கற்பதைக்கு எட்டாத வாழ்க்கை – துயர்
பட்டவர்க்குத்தான் புரியும்
அதன் போக்கை
என பயிர் வளர்த்த புமியெங்கும் உயிர்கொடுத்த உடலங்களை எண்ணி
எண்ணி துயர்ப்பாகுகின்றார் “விழியலைத் தேழ” என்ற கவிதையில்.

கோல(ர)க் கடலே என்ற கவிதையில் சுனாமியின் வகுக்களை மினந்து
காட்டி கடலன்னையின் தாய்மை உனர்வை தட்டிக் கேட்பது
இரசிக்கும்யம்யாக உள்ளது.

சோற்றுப் பருக்கைக்காய் அலைந்த – அந்த
வேற்றுக்கிரக வாழ்வெவல்லாம்
என தனது கடந்தகால வாழ்வை புதிய கோணத்தில் பதிவு செய்திருக்கிறார்.
“புலர்வின் திசை நோக்கி என்ற கவிதையில்.

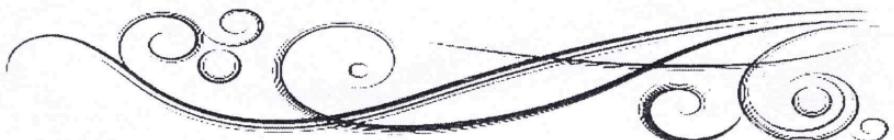

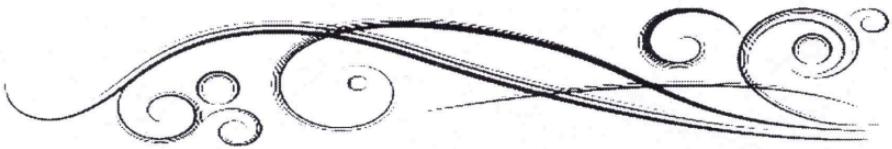

சமரசம் கானும் தீடே என மயானத்தை அன்றோரு கவிஞர் பாழனான். இன்று கஜானன் காற்றில் கலந்திருக்கும் உயிர் மூச்சுகளில் சமத்துவம் தேடுகிறார். தோழியுடன் இடைல் கொண்டு உறவாகும் பல கவிதைகளும் அவரின் காதலின் கவித்துவத்தை பறைசாற்றுகின்றன. உதட்டுக்கும் உள்ளத்திற்கும் ஒடையில் சடை ஊழல் நடக்கிறது என்று தனித்துவத்தை படிவிட்டிருக்கிறார்.

கஜானனின் கவித்துவ முயற்சிக்குப் பாராட்டுக்கள். தொடர்ந்து கவியாழ புவிமித்து பேசப்பட எனது வாழ்த்துக்கள்.

தமிழ்மணி.கே.கே.அருந்தவராஜா (மேழிக்குமரன்)
சின்னப்புதுக்குளம், வவனியா.

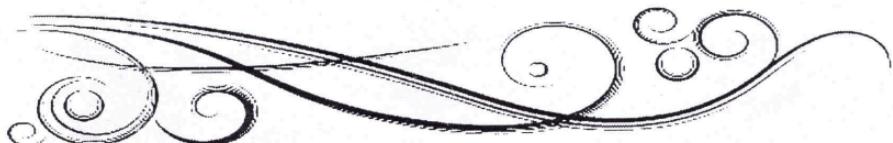

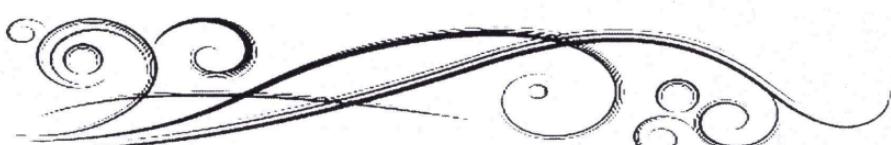

ஹாழ்த்துறை

கனவுகளின் புலர்வு எனும் கஜானனின் கன்னித்தொகுதியை வாழ்த்துவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி. கிளிநோச்சி பனை புலோப்பளையில் இருந்து ஒரு கவிஞர் பிறந்து வருவதில் அம்மன் பூரிக்கும். இந்த முதல் முயற்சி இன்னும் செல்ல வேண்டிய கவிதைப்பயணத்தையும் அதற்கான பாடங்களையும் கற்றுத்தரும். தான் எழுதிய தீலக்கியத்தை முதலில் இந்த சமூகத்துக்கு கொண்டு வர முன்வருவது என்பது ஒரு படைப்பாளிக்கு இருக்கவேண்டிய பண்பு. இதை கஜானன் செய்திருக்கின்றார். இந்த இளைய வயதில் தன் அனுபவங்களையும் ஏக்கங்களையும் எதிர் பார்ப்புக் கடனையும் சமூகம் பற்றிய அக்கறையையும் அவர் வெளியிடுத்தியுள்ளதை பாராட்டுக்குரியது.

கவிதை என்பது பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் வரலாறு கொண்டது எமது சங்க தீலக்கியங்களில் செழுமை மிக்க வகையில் மொழியை அக்கால புலவர்கள் கையாண்டு இன்றுவரை நிகரற்றவர்களாய் மிரிர்கின்றார்கள். கால ஓட்டத்தில் கவிதை பல்வேறு வழவங்களையும் உள்ளடக்கங்களையும் கொண்டு நகர்கின்றது. புதிய பரிமாணங்களை கவிதை தொட்டிருக்கின்றது. ஆச்சரியம்படத்தக்க வகையில் மகா கவிகள் உலகமெல்லாம் உருவாக்கியிருக்கின்றார்கள். அந்தந்த மொழிகளுக்கு கவிதை செழுமையையும் சிறப்பையும் கொடுத்திருக்கின்றது. கவிதைகள் மாற்றங்களை சமூகங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. கவிதை ஒரு வல்லமை மிகுந்த தீலக்கிய வழவாம் என்பதை காலங்களில் கவிஞர்கள் நிருமித்திருக்கின்றார்கள்.

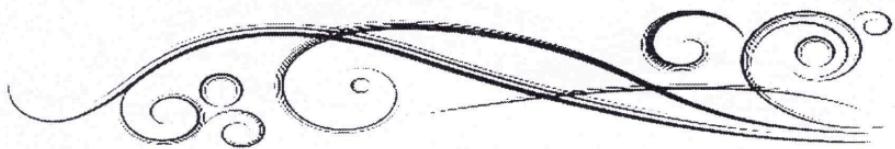

அத்தகையதோரு காத்திரம் மிக்க துறையில் ஒரு சிறந்த பயணத்தை தொடர உதவும் என நம்புகின்றேன். கஜானனின் கன்னித்தொகுதி அவருடைய வாழ்க்கையில் தொடக்கம் புள்ளிகளில் ஒன்று. தொடக்கம் சிறப்பாக அமைகின்றது. கவிதையில் பல்வேறு யறிமானங்களை கஜானனும் தொடரவேண்டும் என கீத்தருணத்தில் வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி

சிவஞானம் சிறீதரன்.

யாராஞ்சுமற உறும்பினர்,
யாழ்ப்பானைத் தேர்தல் மாவட்டம்,
கிளிநாச்சி.

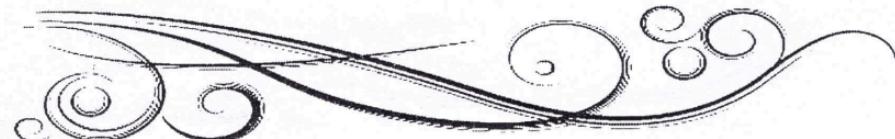
ஆச்சியுறை

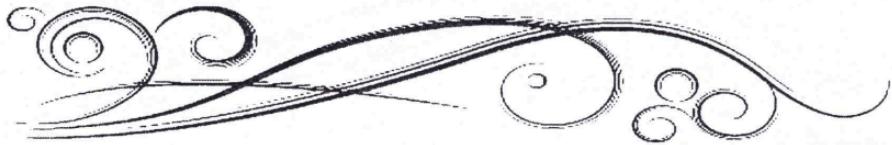
கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் புலோப்பனை கிராமத்தில் வசிக்கும் சௌகரை செல்வராசா கஜானன் இவர்களின் புத்தாக்க படைப்பாகிய “கனவுகளின் புலர்வு” எனும் புதுக் கவிதை மலருக்கு ஒருசிச் செய்தி வழங்குவதில் மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

இன்றைய மின்நவீனத்துவ காலம்பகுதியில் உள்ளடங்கும் நுகர்வு, கலாசாரம், அதிகரித்த தொலைபேசி பாவனை, கண்ணி மற்றும் நவீன தொழில்நுட்ப சாதனங்களின் பாவனை, கண்முகிழப்புக்கள் இவற்றின் காரணமாக எழுத்துருவில் ஒரு கழுத்ததை தானும் எழுத முன்வராத நிலையில் கஜானன் இவர்கள் தனது நேரங்களையும், வளங்களையும், திறமைகளையும் ஒருங்கமைத்து பல்வேறுமிட்ட சீருடிவினால் நொந்து, உடைந்து, குலைந்து போயின்ஸி சமூகத்தில் ஒரு விஷயவுக்கான மாற்றத்தை எதிர்பார்க்கும் விதுத்தில் கவிதைகள் எழுதியமை வரவேற்கப்படக் கூடியது. இத்தகைய கவிதைகள் மனுக்குலத்தில் உள்ள அனைத்து தரப்பினரையும் ஒருமுறை சிந்திக்க வைக்கும் என்பது எமது எதிர்பார்ப்பு.

எனவே ஒந்த சௌகரயின் முயற்சிகள் இடையூறுகள் இன்றி தொடர எல்லாம் வல்ல ஒறைவனின் ஒருசியும் அன்னை மரியின் பரிந்துரையும் கிடைக்க ஒருசித்து நிற்கின்றேன்.

அ. சில்வன் ரத்நாஸ்
பங்குத்தந்தை
தூய தீராயம்பார் ஒலையம்
புலோப்பனை.

அஷ்யதூ

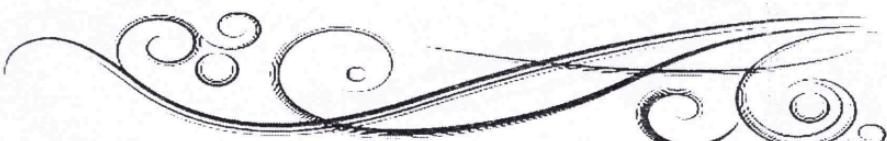
பச்சிலைப்பள்ளிப் பிரதேசம் பல அறிஞர்களை, கல்விமான்களை, கலைஞர்களை, கவிஞர்களை என்றெல்லாம் நல்வளங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு நிறைவான, அமைதியான சூழல் கொண்ட பிரதேசமாகும். அப் பிரதேசத்தின் வளர்ச்சியில் ஓல்லது அபிவிருத்தியில் கலை, கலாச்சாரம், பண்பாடு, தொன்மை என்பகவை பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன.

எனவே கலைத்துறை என்பது இயல், தீசை நாடகம் என்பவற்றுள் அடங்காது கவிதை, சிறுகதைத்தொகுப்பு, புனைகதை என பல விரிவாக்கம் பெற்றுச் செல்கிறது ஒருக்கவே தான் பச்சிலைப்பள்ளி மன்றில் வந்துதித்து தீக் கலைஞர் ஓல்லது கவிஞர் செ.கஜானன் அவர்களுடைய கனவுகளின் புலர்வு ஒரு நல் முயற்சியாகும். அநூல் புறவாய் கணைதியே என விநாயகப் பெருமானின் அனுக் கிரமத்துடன் தொடர்ந்திருக்கிறார். எனவே எழுத்துத்துறை, கலைத்துறையில், அவருக்குறிய ஆர்வம், முயற்சி மென்மோலும் பெருகி தடம் பதித்திட எல்லாம் வளங்களும் கிடைக்கப் பெற்று நல் வாழ்வு வாழ்க வென வாழ்த்தி பறம்பொருளின் கிருபையை பிரார்த்தித்து நல்லாசிகள் அமைகின்றேன்.

சுபம்

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

அதீன் கர்த்தாவும் பிரதமகுருவும்
சிவாய் ந. பிரயாகரக் குருக்கள்
அறத்தி அம்பாள் திருக்கோயில்
பச்சிலைப்பள்ளி
பகளை

வெள்ளிப்புறை

வானம் கிழித்து
நெஞ்சு புடைத்து
மோகம் ருமத்து
ஞானம் திடைத்து
கானம் இசைக்கும்
கவிக் கணையில்
கதையெழுதும் இளவல்
கஜானன் வாழ்க...

செந்தணைல் விருட்சத்தின்
பதினைந்தாம் கவிக்கனியிது
கந்தல் முதல் காவியம் வரை
கருத்திலே உரைக்கும்
காலத்தின் தேவையிது
எழுது தமிழி எழுது...
எம்மெவர் வலிகளை எழுது
வாழ்த்துக்கள் என்றும் உனக்கு...

இரத்தமேறிப்போன
சத்தமொலித்த யுமியில்
நித்தம் கண்ட வலிகளோடு
குத்தும் துரோகங்களையும்
கத்திச் சொல்லும் கவிமகனே
காலம் உனக்கானது வா..!
கதவுகள் திறந்திருக்க

காவியம் பிரதீயா, தமிழ்ச்சுடர்
கவிஞர் வன்னியூர் செந்தாரன்
(கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை)
இயக்குனர்,
செந்தணைல் வெள்ளிப்புறை மற்றும் உதிஸ்யகம்

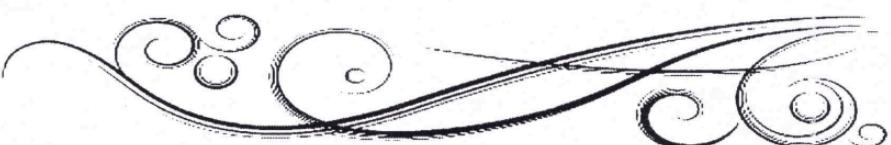

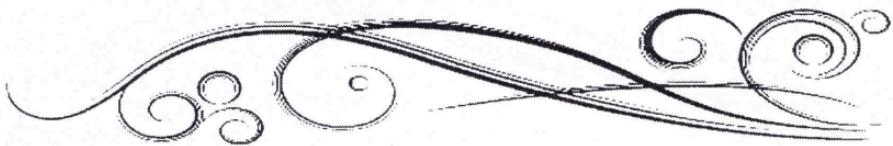
என்னுடை

வதரயறுக்கப்பட்ட கவியுடே
சிறையெழுக்கப்பட்ட என் பேனாவின்
கிறுக்கல்களை கோர்வையாக்கி
தமிழ்ச் சுகவட்டம்
பசுமை சூழ் பளையுரில் நின்று
பெருமையோடு வழங்குவதில்
மகிழ்வடைகிறேன்

நேற்றாகித் தொலைந்த
சோற்றுப் பருக்கைக்காய் அலைந்த – அந்த
வேற்றுக்கிரக வாழ்வெல்லாம்
இன்றாகி தொடரும் பல அமிலிருத்தியுள்
சிதைந்து குலைந்து
மறைந்து ஒழிந்திட – பல
சோலைகளும் நெஞ்சாலைகளும்
வாழ்வு வளம்பெற அரச வேலைகளும்

கோவில்களும் பல வீருகளும்
கோடி மதியுள்ள சேவைகளும்
ஒட்டம் ஏகுக்குது யாழ்தேவி
லும்யாரமாய்ப் போக பஸ் வண்டி

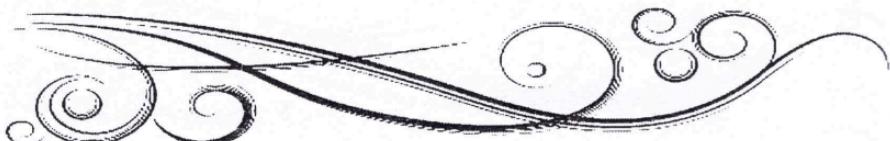

அட்டம் நிகழ்த்திட கைதானம்
இமர வசதியாய் ஸ்ரேயைம்
வீட்டுக்கு வீடு உந்துருளி
வேறென்ன வேண்டும் அபிவிருத்தி

காட்டுக்கு காடு
குழகையிட்டோம் – ஓன்று
கல்வீடு வாழ்க்கையில்
விருத்தி பெற்றோம்
சாயங்கள் இட்ட கரங்களினால் – பல
தானங்கள் பெற்றோம்
விருத்தியற்றோம் – ஓன்றும்
முயல்வோம்...

அன்புடன்...
புலர்வின் திசை நோக்கி
செ.கஜானன்

புலர்ஷ்...

01.	அநுள் புரிவாய் கணபதியே -----	17
02.	அன்னை மரியாடே -----	18
03.	என் தமிழே -----	19
04.	என் வேண்டுதல்கள் -----	20
05.	அன்னைக்கு ஒரு விண்ணப்பம் -----	21
06.	அன்புக் கடன் -----	22
07.	அவன் அனுக்காய் -----	23
08.	இரசித்த கணவ -----	24
09.	நம் ஆசான்கள் -----	25
10.	தோழர் நினைவோடு -----	26
11.	தோழமை தேடுகிறேன் -----	27
12.	விழியலைத் தேழ -----	28
13.	சுவருகள் -----	31
14.	ஓர் அனாதையின் குழறல் -----	32
15.	முகவரி தேடுகிறேன் -----	33
16.	புலர்வு -----	34
17.	ஏதிலிகளாய் -----	35
18.	கோல[ர]க் கடலே -----	36
19.	உயிர்ப்பு -----	38
20.	பண்பாடு காக்க வாரீர் -----	40
21.	அயசப்போடக் கசக்கிறது [2014] -----	42
22.	நிகழ்காலம் -----	45

23. பாடு குயிலே	46
24. விவசாயி	48
25. துரோகிகள் கவனம்	49
26. படைத்தவன் நீதி மறந்தான்	50
27. வஞ்சிக்கப்பட்ட ஏழை	51
28. என்றும் எங்கும் தமிழ் வாழும்	52
29. நவீன காதல்	53
30. என்ன கொடுமை	53
31. தென்னிலங்கையற்கோர் விண்ணப்பம்	54
32. சமத்துவம்	54
33. நிலாவிடம் ஒரு வினா	55
34. இன்றுவரை புலப்படவில்லை	55
35. அறிக தெளிக	56
36. தொயைலக்கப்பட்டவை	57
37. “சிறு துளிகள்”	58
38. பிரிவின் துயரோடு	59
39. என் தோழி	60
40. என் உயிரானவளே!	60
41. நினையான உறவானவள்	61
42. மன வரிகள்	61
43. காத்திருப்பு	62
44. புலம்பல்கள்	62
45. வலிதந்தாள்	62
46. ஒரு தலைக்காதல்	63
47. பதிந்து பொதிந்துவிட்டாள்	63
48. நினைவோடு ஒரு விண்ணப்பம்	64
49. வளர் பிறை தேய் பிறை	64

அடுள் புரவைய் கண்பதியே

“ஓ” எனத் தொடங்கி “ஓள்” வரை

நீண்ட உயிர் தந்தாய்

இழும்த ஃ” மொரு

வல்லின மெல்லின இதையினமாய்

நிறைந்து கலந்து செறிந்து

தமிழூன மலர்ந்து – இன்று

யரந்த உலகெல்லாய்

இயம்பச் செய்தாய்

பால கண்பதியே – நான்

யாட கவியென – பல

வார்த்தை நீ சொரிவாய்

க
ஜா
ன
ன்

—
க
ன
வ
க
ள
ன்
பு
ல
ர்
வ
|

ஓன்னை மரியாடோ!

என்ன தவம் செய்தோம்
 அன்னை மரியாடோ!
 பண்பில் விடைழந்த
 யேசு பாலகனை – இப்
 புளி உய்ய வரமாய் குந்தராய் – பாலகன்
 பாவிகளால் சிலுவை சுமக்க – நீ
 என்ன யாடு பட்டிருப்பாய்!
 தறிகெட்டு அலைந்த மாந்தருக்கு – நல்
 வழி இதுவென்று காட்டிய
 நியேசுவின் மாதாவே
 உம்மால் தான் இன்றுவரை இவ் உலகில்
 சாந்தி சமாதானம் நிகலைக்கிறது

தமிழெழுங் நெடுஞ்சாலையில் – என்
 கவியெழுங் பேசுந்து விரைவிற்கு
 கிரசதன கொண்டோர்
 ஏறிக்கொள்ளுங்கள்
 இப்பழக்கு என் இதுயம்

என் தமிழே!!

பல கோழ வரி கொண்ட
கவி கோழ எழுதினும்
முறயாத பொருள் கொண்ட தமிழே
என் உயிரே கலங்காடே
வருங்காலம் நின் காலமே!!!

|
க
ஜா
ன
ன்

20

க
ன
வ
க
ள
ன
ப
வ
ர
வ

என் வெண்டுதல்கள்

காற்றே உன் வருடல் வேண்டும்
 மறையே உன் தழுவல் வேண்டும்
 பளியே நற் குளிர்க்கை வேண்டும்
 தீவே முழு நிச்சயதம் வேண்டும்
 உயிரே நீ எனக்குள் வேண்டும்
 உடலே நல் உறுதி வேண்டும்
 உணவே என் உழைப்பில் வேண்டும்
 கடத்சிவரை நான் உழைக்க வேண்டும்
 என் கரங்கள் ஒய திறப்பு வேண்டும்
 அன்று அம்மா உன் மழ வேண்டும்.

ஆன்னைக்ஞ ஓடு விழ்ஞப்பம்

உலகமே உன் அழயற்றி
சுழல்கிறது தாயே
உயிராய் உன்னை நினைக்கும்
நான் உந்தன் சேயே
நித்தமும் - உன்
அன்பு மழுயில்
சித்தமுற நனையும் எனக்கு
ஒர் அற்புத லீகை
மீண்டும் மழுவையாகி - உன்
முத்த மழுயில் நனைய வேண்டும் - நீ
இரசித்து மகிழ்
நான் தத்தி நடை யில வேண்டும்

|
க
ன
வ
க
ள
ன
ப
ல
ர
வ
|

அன்புக் கடன்

நீ தந்த அன்பு முழுவதையும்
கொட்டித்தர
இந்த ஜென்மம் போதாது தாயே – உனக்கு
மீண்டும் பிறம்புண்டேல் – என்
மகவாய் பிறந்துவிடு – நீ
தந்த முத்தக் கடனையாவது
அடைத்து விழுகின்றேன்

அன்னவுக்காய்

என் அன்னை என்னை – தன்
இடையில் தாங்கி
தான் பார்த்த உலகைப்
பார்க்கச் செய்தாள்
என் தந்தை என்னை – தன்
தோளமர்த்தி
தான் பாராத உலகை பார்க்கச் செய்தார்
என் அன்னனோ
என் விரல் பற்றி ஏடு தொடக்கியே
என்னை இன்னோர் உலகிற்கே
இழைத்துச் சென்றான்.

| க
ஜா
ன
ன |

24

தூஷ்ண சனவு

|
க
ன
வ
க
ளின்
ப
வ
ர்
வ|

தமிழ்நூலும் மேடையிலே
பல நூறு புலவர் வீற்றிருக்க
உணர்வெனும் மாதையிட்டு
கவி எனும் கதலையானை — என்
மனையாளாய் கொள்ள
கனாக்கண்டேன் தோழி!

36 ஆசான்கள்

ஏறிவர ஏணியாகி

ஏங்கும் மனங்களோடு

வாடும் பல பெற்றோறின்

சோகங்கதனை – அவர்

சந்ததிகளை தூக்கி நிறுத்தியே – நம்

எதிர்கால உலகிற்காய்

பல தூண்கள் அகைமத்து

மாசற்ற பணிபுரியும்

மகத்தானோர் நம் ஆசான்கள்

|
க
ஜா
ன
ன
|

26

|
க
ன
வ
க
ள
ன
ப
ல
ர
வ
|

தோழர் துணைவாடு

ஏழு கடல் தாண்டி
எழில் சுரக்கும்
கோலத் தமிழ்த்தாயே – நீ
வாழும் நீடமெங்கும் ஸறை
உதைப் பாடும் ஒரு தமிழன்
தேஷுகிறான் தன்
தோழர்களை என்று

நோமுகம தெடுவ்வூன்

தத்தி நடைபோட்டு

என் வீட்டு

முற்றமது தாஸ்பி அழகவத்தேன்

அன்று தொட்டு கின்றுவரை

ஆயிரம் உறவு சமைத்தேன் - கின்று

அங்கொன்றும் கீங்கொன்றுமாய்

சிகுறிக் கிடக்கும் - என்

தோழர்களைத் தேழத் தொடர்கிறேன்

இறைவா - மீண்டும் என் தோழரோடு

சேர அருள் புரிவாய்

|
க
ஜா
ன
ன்
|

28

க
ன
வ
க
ள
ன
ப
வ
ர
வ

விடுயலைத் தேடு (எனக்கான பொழுதொன்று)

விழந்த நம் தேசத்துள்
 ஒழந்தழிந்த எம் கிடத்துள்
 ஒளமை மாறாத என் நினைவுகள் மட்டும்
 பத்து மாதம் சுமந்தவளின் வயிற்றில்
 எட்டு உதைத்துக்கொண்டு — முலைப்
 பாலுண்டு மகிழ்ந்தேன் அன்று
 அப்போது புரியவில்லை
 நான் யடப்போகும் துயர் கோழ என்று

அன்னை இல்லை தந்தை இல்லை
 தத்தி நடையோட்ட முற்றமில்லை
 சொந்தம் என்று யாரும் இல்லை
 சொத்திழந்து சுகமிழந்து
 சொந்த உரை விட்டு வந்து
 ஏதிலியாய் நான் இன்று
 சொல்லியழ துழக்கிறது நெஞ்சம்
 ஆண்மை ஒன்றுதான் எனக்கு தஞ்சம்

துரும்பான மனமும்
 கிரும்பான கரமும்
 உழைத்திட துழக்கின்ற வயசும்
 ஒய்வினை அறியாத உடலும்
 சலியுறின் மாறியா போகும் – என்
 சாவோகுதான் இது தீரும்
 கற்பகைக்கு எட்டாத வாழ்க்கை – துயர்
 பட்டவர்க்கு தான் புரியும்
 அதன் போக்கை

மாற்றம் ஒன்று வரும் என்று – என்
 சாத்திரத்தில் சொன்னார்கள் ஆனால்
 பாத்திரங்கள் மாறும் என்று
 ஏன் சொல்ல மறந்தார்கள்?
 சாவோகு போராட வந்தேன் – பல
 சாதனைகள் படைத்துவிட துழத்தேன் – என்
 வாழ்வோடு விளையாடும் தேவா
 வந்தெனக்கோர் வழி சுறைப் போடா

க
 ஜா
 ன
 ன்

30

—
க
ன
வ
க
ள
ன
ப
ர
வ

யொறி தட்டும் சிந்ததக்குள்
கற்பகனைக் கோடுகள் பல — என்
வாழ்க்கை கோலத்தினை
அமைத்திட துழக்கிறது
இருண்ட என் வாழ்க்கையிலே
நம்பிக்கை நட்சத்திரங்கள் துளிர்க்கிறது
விழகிறது விழகிறது
எனக்கான யொழுதொன்று விழகிறது

என் புடம்பெற்ற கால்கள் — புதுத்
தடம்போடத் துழக்கிறது
மாற்றத்தை உருவாக்க முழுமிழ் — எந்தன்
மாசற்ற சிந்ததக்கு அது புறியும் — மனத்
தாக்கத்தை மறந்திட வேண்டும் — நான்
என் தமிழ்வாழ உயிர்வாழ வேண்டும்
இந்த இரவை எப்போது கதையும் — அன்று
எனக்கான யொழுதொன்று விழுயம்.

வெளுங்

வெழ வெழக்கும் ஒதை நகுவே
உயிர் மிறந்து ஊனமது
வழி வழியாய் சிதறிக்கிடக்க
தெரு நாய்களோ காக்கககளோ இன்றி
தேஞ்சாவரற்று நாறிக்கிடந்த
நம்மவர் பினை மதைக்கனை
கனத்து மனத்தோடு தாண்ணவந்த
கணங்களை என்றுதான் மறம்போம்!

|
ஈ
ஜா
ன
ன்
|

32

க
ன
வ
க
ள
ன
ப
வ
ர்
வ
|

ஓர் அனாதையன் முறை

தித்திக்க முத்தமிட்டாய்
 எங்கு திரும்பினும்
 திகட்டத் திகட்ட
 அன்பு கொட்டித் தொலைத்தாய் – இன்று
 மித்தம் மிழத்தவனாகி
 உணர்வற்றுக் கிடக்கிறேன்
 எங்கு சென்றாய்!
 எனைத் தன்னந்தனி விட்டுத் தாயே!

முகவர் தேடுக்கோன்

உயிரற்ற சிலைகளாகி
உணர்வற்ற மினங்களாகி
விழவற்று வழி நேடமற்று
வெம்பித் திரியும்
“அவர்கள் அப்பழத்தான்” – என்ற
புரியாத புதிருக்காய்
விடைதேழ அலையும் – நானும்
அவர்களில் ஒருவன்தான்

—
க
ஜா
ன
ன்
—

33

34

புரீவு

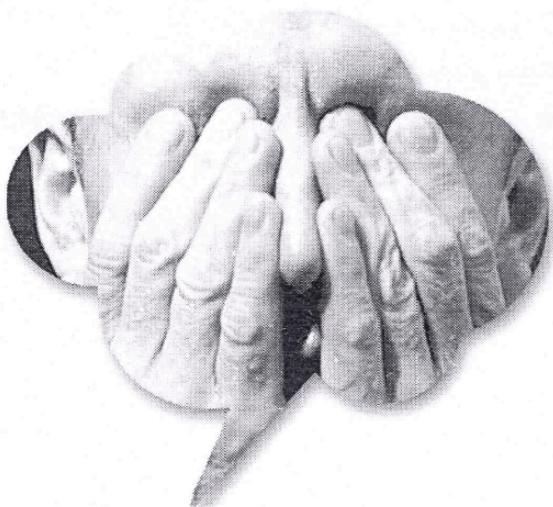
க
ன
வ
க
ளி
ன்
பு
ல
ர்
வ
|

தரணி எங்கும் தாழாது
புகழ் நிறைந்து வாழும்
துமிழ் சொறிந்த சொல்லாலே – என்
கவிதை உயிர் வாழும்
முகில் நிறைந்து ஈழும்
மயிலினங்கள் ஆகும்
போகமதை மாறாது
பார் முழுதும் தூவும் – அன்றே
புது வாழ்வு உருவாகி
இறையருளை நாடும்

ஏத்தினாய்

அன்பிழந்து அயலிழந்து
அகதியாகி
துன்யம் மிக ருவண்டு
துழ ருழத்து வெந்து
இன்யமதை யார் தந்திழுவாரென
ஏங்கிற் தவித்து
செத்தனவும் சிதைந்தனவும் நினைந்திட
மனித உள்ளம் தேழ
நித்தியமாய் தெளிவுபெறும்
நியாயம் செய்யும்
சத்தியத்தை தேழ அலைந்தோம்.

|
க
ஜ
ன
ன
|

36

கோவராக் கடலை

|
க
ன
வ
க
ள
ன
ப
வ
ர்
வ
|

நீல அழுகு காட்டு
 நம் நிலத்தாக்கள் – உன்
 அதைக்கரம் கொண்டு
 வாறி வாறி அதைக்கும்
 கடல் மாதா – உங்கள்
 உறவுமுறை சூறவா
 வானிலை உயர்ந்து – நம்மவர்
 உயிர்களை சூறையாழக் குழத்தாய்?
 பாவம் அவர்
 தம் தாய்மை தவழ்ந்த
 நாட்களை விட
 உன் மை தவழ்ந்த
 நாட்களைல்லவா அதிகம்
 உன் அதைக்கரங்கள்
 அதைப்பறைவேயே என்ற மமதையில்
 உன் அருகருகாய் பல கிள்ளங்கள் அதைத்து
 அமர்ந்திருந்தார்களே

நீ கொடுத்ததை மட்டுமாவது – அன்று
 எகுத்திருந்தால்
 ஒரளவு பொறுத்திருப்பார்
 நீ கொடுக்கா உயிர்களையும் அல்லவா
 தும் துழக்க வைத்து எகுத்துக் கொண்டாய்
 அன்னையர் தந்தையர்
 முதியவர் இளையவர்
 ஏதுமறியா மிஞ்சகளென
 உன் அதைக் கரத்தால்
 மிய்த்துப் பிய்த்து ஏறியும்போது
 உன் தாய்மை உணர்வு
 உன்னைத் தடுக்கவில்லையா?
 ஆழங் கடலே – பல
 ஆள் தின்ற கடலே
 ஒரு தடவை பார்
 உன் மிள்ளைகள் நீ
 இழைத்த கொடுமை மறந்து
 மறுபயியும் உன் மற தவழ்கின்றனர்
 மீண்டும் கீத் தவறிழைத்து – உன்
 தாய்மையை களங்கப்படுத்திக்
 கொள்ளாதே.

க
 ஜா
 ன
 ன்

உய்யப்பு

ரந்த வானும்
 விறந்த கடலும்
 பளை நகரை அழைக்கும்
 பளை தென்னை தோப்புகளும்
 பார்க்கவயில் பதிந்து
 சுரவசமுக்கும்
 பச்சைசப் பசேலைக்கு வயல்களும்
 வற்றாத குளங்களும் - இங்காங்கே
 வெட்டாத பற்றைகளை விட
 முற்றாக விழந்திருக்கிறது - எங்கள்
 பளை நகரம்

நிறைந்த சோகங்களை
 நிளாது மறைத்து விட
 அக்கள் வீதிகளும்
 அருகங்கே இலையங்களும்
 இடுக்கடுக்காய் கடைகளும்
 கம்பளிகளும்
 தொடரும் வீட்டுத் திட்டங்களும்
 நிமிரும் வீடுகளும்
 யழந்த கறைகளை மறைத்திரும்
 பலமாழக் கட்டடப் பாசாலையும்

நிறைந்த சோகங்களை நீர்கி
நிம்மதி அளிப்பனவாய்

புலர்ந்த தேசத்திலே
வச்சுகரத்து வருடலொன்று
வாஞ்சைசிடன் நிகழ்கிறது – அதனால்
மொழிழழந்த செழகளும்
பூக்கிறது
வேற்றுந்த மரங்களும்
காய்க்கிறது
சொத்திழுந்த சுகமிழுந்த எமக்கு – இன்று
சுகமான பொழுதுவே புலர்கிறது

|
க
ஜா
ன
ன |

பண்பாடு கூக்க வாரி

அன்று செந்தமிழ் மன்னர்களாய்
செருக்குடன் அரசாண்ட
நம் தமிழ் இனமே! – இன்று
நானிக் கோணி நஞ் வழியில்

ஊசலாட

மானமதை அடகு வைத்து
மாற்றுக் கலாசரத்துள்
மண்ணிட்டுக் கிடப்பது ஏன்?

தமிழ் எங்கே? தரணி எங்கே? – நம்
பண்பாடெங்கே?
தளராத புகழ் கொண்ட கலாசரமெங்கே?
கற்பி கலை கல்வி – என
அத்தனையும் யெற்று யயனுற்று நின்ற
காலங்கள் இன்று
கனவாகிய் போகிறதே இங்கே

வீறப் புதக்யோடும் வியரோடும்
 விலைமாதர் உறவோடும்
 சுழுத்திரிந்து குதுருகலிக்கும்
 எனச் செயல் கண்டு
 கொதிக்கும் இதயங்களின் குழறல்கள்
 சமிக்கப்பட்டவர்களா நாங்கள்?
 சரித்திர புருசர்களாய் மாறும்
 காலமதை நோக்கி
 விரைந்து நடை பயில்வோம் – மீண்டும்
 நம் பண்யாடு மிளிர வேண்டு

க
 ஜா
 ன
 ன்

42

—
க
ன
வ
க
ள
ன
ப
ர
வ
|

அகாசஸோட்ட் செக்ஸ் (2014)

கடந்திட்ட காலங்கள்
 கனவாகிப் போகட்டும் – இன்று
 நிறைந்திட்ட இன்யமெல்லாம்
 நிலையாகித் தொடரட்டும் – நம்
 புது வாழ்வு சிறக்கும் என்ற
 வருங்காலக் கனவோகு
 ஒன்னைகின்றேன் நிகழ்காலத்தோகு

அரிசி விதைபோன்ற அபிவிருத்தி
 யால்மா விதை போன்ற – பல
 மேம்பகுத்தல்கள்
 “ஏம்மா எனைப் பெற்றாய்!” – என
 ஏங்கித் தவிக்கும்
 ஏழைச் சிறார்களின் வயிற்றை
 எப்போது நிறைக்குமடா – இந்த
 யால்மாக்கள்?

வீறிட்டு அழும் இந்தப் பிஞ்சகளை
 தூண்டி ஒடுக்கிறேன் – முழயவில்லை
 “வேலையற்ற யட்டாரிகளின்
 வீதியோரப் போராட்டமாம்” – யாரோ
 ஏனைமாய் சொன்ன
 வறிகளுக்குள்ளே எத்தனை நெஞ்சங்களின்
 சோகங்கள் வேதனைகள்!

“ஏன் தம்பி! எலக்சனுக்க வேலை கிடைக்கலயா?” – என
ஏழைப் பாட்டு ஒருத்தி – என்னை
கேட்டுச் செல்கிறாள்!
என்கெல்லாம் சென்றுவிட்டது அரசியல்?
கால் மிழத்து கால் மிழத்து
களைத்துவிட்ட நம் ஒளையோறின் கதறல்கள்
போர் முழந்தது – என
ஸஹித்திரியும் உமக்கு எங்கடா புரியும்
நம்மவர் மனப் போராட்டங்கள்!!

மீண்டும் திரும்புகிறேன்
ஊழலும் இலஞ்சமும் நிறைந்த – பல
இடங்கள் தான்றி ஒடுக்கிறேன்
எனைத் தான்றி ஒருவர்
வாள் கொண்டு ஒடுக்கிறார்கள்
காதலும் காமமும் முற்றி – நம்
ஒளையோர் செய்யும்
வீர விளையாட்டு இது போலும் – பாவம்
யார் பெற்ற மின்களைகளோ! – என்று
ஸ்ரிதாயப் பட்டுக் கொண்டேன்

|
க
ஜா
ன
ன்

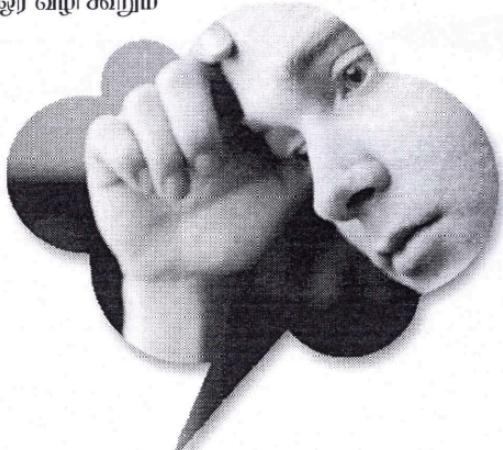

44

—
க
ன
வ
க
ள
ன
ப
ல
ர
வ

என் வீடு வந்துவிட்டது
நான்கு சுவர்கள்
நடன சுவர் ஈரையாகிய நிரண்டு
ருழகைகள்
வீட்டுத் திட்டமும் கீல்கலை — என்
இருச்சி இருக்கும் போதே கிடைக்காதது -
இனி
எப்பதான் கிடைக்கும்?
விதானைமாரின் ஆஸ்ருதல் வார்த்தைகளோடு
தொடரும் விடைகாண முறியாத புதிர்

மெல்ல நடந்து வீட்டினுள் அமர்கிறேன்
என்ன நரகமடா இந்த நிகழ் காலம்
இனி என்றுதான் இது நிறைவாரும்?
என்னி என்னி ஏங்கும் என் சிந்தைக்கு
எம்மவரே ஒர் வழி கைறும்

நீண்டகாலம்

அன்று

மொட்டவிழ்ந்து பூத்து

காயாகிக் களிந்து — நல்

விததுயின்று மறைந்த — நம்

தோப்புக்கள்

இன்று

மொட்டாகவே கருகி விஞகின்றன

இல்லையேல் வெம்பிய் பழக்கின்றன.

|
க
ண
ன
ன
|

ஸாடு குயிலே

46

ஸாடு குயிலே – ந்
 க
 ன
 வு
 க
 ளி
 ன்
 பு
 ல
 ஸ்ர்
 வு
 |
 ஸாடு குயிலே – ந்
 க
 ன
 வு
 க
 ளி
 ன்
 பு
 ல
 ஸ்ர்
 வு
 |
 வேகலையற்று ஒரு ஈட்டம்
 வெட்டப் பேச்சிற்கு ஒரு ஈட்டம்
 ஸழக் குழத்து குழ்மாளம் அழத்து
 கொலைகளும் புரியுது
 கீன்னொரு ஈட்டம்
 வீட்டில் திருத்தி வளர்க்க வழியற்று
 பெற்றவர் மனப் போராட்டம்
 ஸாடு குயிலே

பாநுவமதையுள் காதல் வயப்பட்டு
 கற்பைத் தொலைத்திடும் யெண்ணும்
 பாத்திருந்தே பலர் கற்பை குதறிடும் – கீதில்
 பக்குவப்பட்ட ஆணும்
 காட்டினிலே வாழும் ஈட்டமெல்லாம் – நம்

நாட்டுற்குள் வந்த சோகம் - இன்னும்
 காலனவன் எனையேன் விட்டுவைத்தான் என்ற
 காரணம் அறியேனே யானும்
 பாடு குழிலே...

உன் சந்தமது மினிறலாகி
 எந்ததயர் சிந்தை துலங்கட்டும்
 காலமான நம் முதாததயர் - மீண்டும்
 இப் புவி மின்து வெளிக் கிளம்பி
 நற் தமிழ் கொண்டு ஞானம் விளக்கட்டும்
 புதைப் பிழத்த வாய்களெல்லாம்
 புல்லாங் குழல் இதைக்க
 கறை யழந்த களியாட்ட விடுதி எங்கும்
 கர்நாட்டக் இதையோடு

ஸ்ரத அரங்கமாய் மாறிட வேண்ட
 பாடு குழிலே...

சாறிகளும் வேட்டகளும்
 சென்ற வழிதேஷு - இந்த
 சாணைவு உடைகள்
 புதைக்க மா யாளம் தோண்ட
 கற்றதும் வேலை பெற
 உற்ற வழி செய்து
 அற்பமாய் போகும் - நம்
 அழகிய புவி தன்னை
 சிற்பமாய் மாற்றி
 சிறப்புற வழிதேஷு
 பாடு குழிலே...

|
க
ஜா
ன
ன்

— க ன வ க ள ன் ப ல ர் வ —

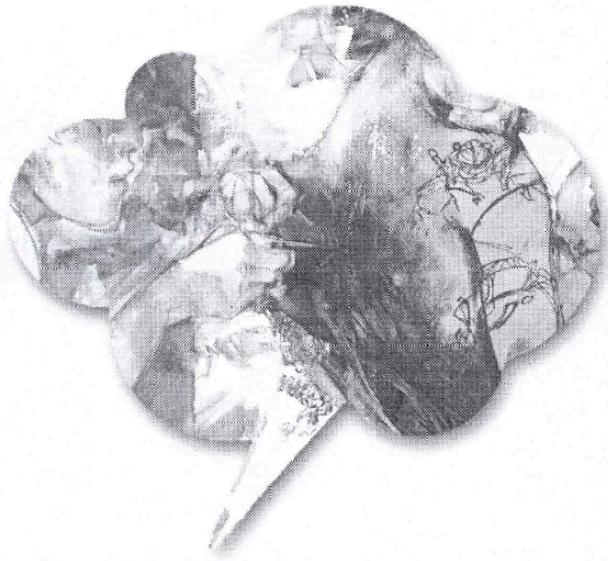

விவசாய்

சிதைவுற்று உனர்வற்று
கீறுகிப்போன – எம்
நிலத்தாளின்
நிர்வாண உடலை – தன்
ஏர் கொண்டு உழுது
பசுமை எனும் இடையை
அணிவித்து மகிழும் – நம்
ஏழை விவசாயியின் உழைப்பிற்கு
என்ன கைமாறு கொடுப்போம்?

ஆரோக்ஷன் வவனம்!

அன்று மார்பிலே தறித்த கவசங்கள்
இன்று முதுகிலே தறிக்கவேண்டி இருக்கிறது
நம் முன்னின்று வேல் பாச்சும் எதிரிகளை விட
எம் மின்னின்று அம்புவிடும் துரோகிகள்
இங்கு பதுங்கித் திரிவதனால்

|
க
ஜா
ன
ன்
|

பகுத்தவன் நீதி மறுந்தான்

|
க
ண
வ
க
ளின்
பு
வ
ர்
வு|

பகுத்தான் யா அளந்தான் – நாம்
 பதை பதைக்கும் நேரத்தில் பாதுகாத்தான்
 கலைத்தான் சில நேரம் துன்பத்தை
 சில நேரம் மகிழ்ச்சியை
 அனைத்தான் யாசமெனும் பினைப்பினிலே
 பல உறவு தந்து
 எதிர்த்தான் தடுத்தான் – என
 பல பாகம் வகித்தான்
 பணக்காரன் ஏழை என
 மிருத்தான் ஏழைக்கு ஏழ்மை கொடுத்தான்
 ஏளனப் பார்வையிற வைத்தான்
 பல நோய்கள் கொடுத்தான்
 கொடுத்ததில் நீதி மறந்தான்
 நோயிற்று வாழும் அவர்க்கு
 மனதிலே காயம் கொடுத்தான்
 காயமுற்று அவர்தம் வாழ்வை முழுத்திட
 என்னை கொடுத்தான்
 பக்கச் சார்பாய் அவன் செய்யும்
 பகுத்தல் வினையாட்டுக்கு
 பணம் பகுத்தோன் விழா எடுக்கிறான்
 இப் பணத்தை யொருளை எல்லாம்
 ஏழை எவியோருக்கு தானமாய் கொடுக்க வைக்க
 உனக்கும் மனம் வரவில்லையே கிறைவா!

வஞ்சக்கப்பட்ட ஏழை

நா வரண்டு உதகுகள் உலர்ந்து
விழி விழியங்கள் மங்கலாகி
முகம் திரைத்து
மூக்குத் துவாரங்களை அடைக்கும்
யீசையோடு தழையும்
உடுத்திய கந்தல் போல்
பழுப்பேறிக் கிடக்க
சோர்ந்த கரங்களில்
காலம் தந்த வரமாய் – ஒரு
வெள்ளித் தட்டு – ஓவன்
தொட்டவரையே எஞ்சிய
கால்களுக்கு
செல் எனக் கட்டளை இநுகிறது
பசி கொண்ட அவன் வயிறு.

|
ஈ
ஜா
ன
ன்

52

என்றும் எவ்வும் தழும் வாழும்

க
ன
வ
க
ளின்
புவ
ர்வ
|

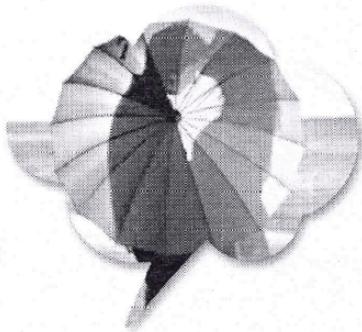
வெள்ளையனே! — நானை
செவ்வாயிலும் நம்
தமிழ்க் குழந்தை தவணும்
அறியாயோ?
நாடு கடந்து வாழும் இனம் — நம்
இனமாயிற்றே!
தேகுங்கள் அடுத்து
எந்தக் கிரகத்தில்
உயிர் வாழலாம் என்று — இனி
எங்கெல்லாம் மகிழும் வாழுமோ?
அங்கெல்லாம் எம் தமிழ் ஒங்கும்

நுனி கூதல்

நீலக்கடல் அலைகள் தவழும்
ஏரக் கரை மனைற் யர்ப்பு முழுதும்
நீலப் படங்கள் நிகழ்த்தப்படுகின்றன
காதல் என்னும் புளிதத்தைப் புதைத்து

என்னிடைடுகை

அன்று காட்டுக்குள்
காவியங்கள் நிகழ்த்தப்பட்டது
இன்று காடுகளுக்குள்
காமல்லைகள் நிகழ்த்தப்படுகின்றது
அன்றைய காடுகள்
வீரத்தை உரைத்தது
இன்றைய காடுகள்
கற்பிழிப்புகளை உரைக்கின்றது
அன்று காடுகள் எம் பலம்
இன்று காடுகளே எங்கள் பலவினம்
அன்றும் இன்றும் காடுகள் ஒன்றுதான் - ஆனால்
காடாற்வோர் வேறுதானே..?

|
க
ஜா
ன
ன்
|

53

தென்னிலங்கையற்றோ விண்ணப்பம்

புதினம் பார்க்கவேண்டு
 புறப்பட்டு வந்து
 தென்திலங்கை உறவுகளே!
 புழுதி யாந்த நம் தெருக்களை
 ஊன்றி மிதியாதீர்
 ஒந் நிலம் முழுவதும்
 எந்தையர் உடலங்கள்
 விததக்கப்பட்டுள்ளன.
 |

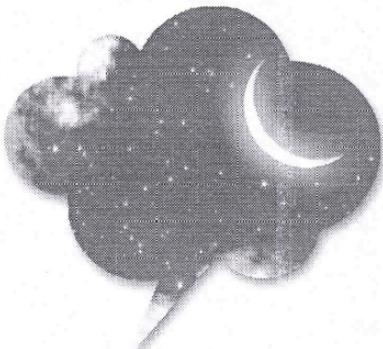

சுமத்துவம்

ஏழையர் பெருமச்சும்
 பணக்கரத் திமிர் மூச்சும்
 மிறப்பவர் முதல் மூச்சும்
 கிறப்பவர் கிறுதி மூச்சும்
 மதறந்தவர் உயிர் மூச்சும் – ஒக்
 காற்றிலாவது ஒன்றாகக் கலந்திருக்கோ! – ஒதைவா
 இப் பாகுபாழல்லா – உன்
 படைப்பிற்கு மட்டும் நன்றி

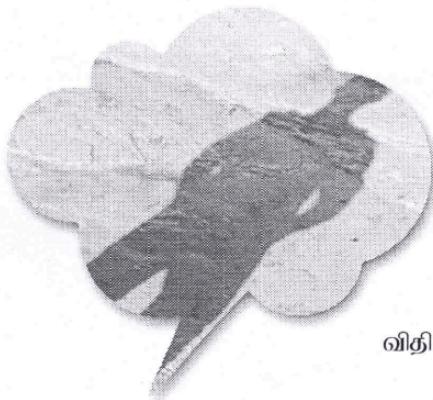
நீலாய்டம் ஒரு வினா

கிருள்கையில் வந்து
பூலர்கையில் சென்றுவிட – நம்
உலகென்ன – உன்
அரசும்மனை அந்தப்புறமோ
வெண்ணிலாவே???

இன்றுவரை புலப்படவில்லை

அழியாத ஒரு சோகம் என்றுள்
சதிராகுது – அதை
அறியாது என் கண்கள் நானும்
மதழி தூறுது
விழவான வாழ்வை வேண்டிய
கால்கள் நடைபோகுது – இந்த
வலிதான வாழ்வே என்றும்
தொடராகுது – அதை
விதி என்பதா? அதற்கு சதி என்பதா?
என்னைப் படைத்துவனே வந்து
பதில் சுற்றா.

|
க
ஜா
ன
ன்

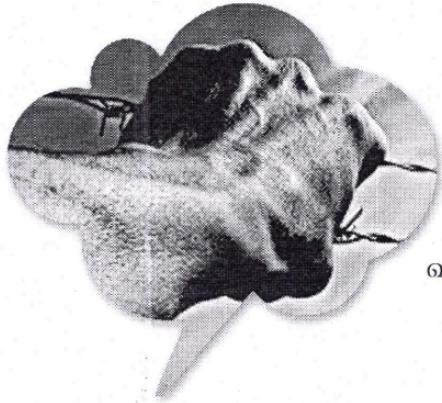
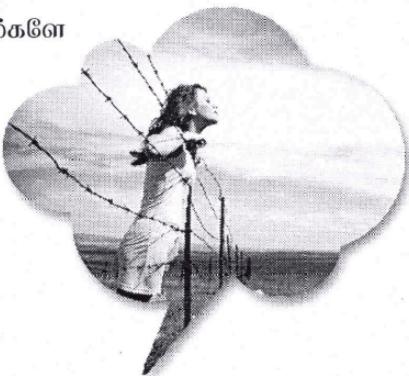

க
ன
வ
க
ள
ன்
பு
வ
ர்வ
|

அஞ்ச தெளிக்

உணர்வுகள் மதிக்கப்படும் வரைதான்
இவ் உலகில் உயிர்கள் நிறைக்கும்
இல்லையேல் மினக் குவியல்களே
நிறைந்து கிடக்கும்

தொலைவக்கப்பட்டவை

அன்று உயர்ப் பறந்து – எம்
வன்னிக் கலாசாரப் பட்டங்கள் – இன்று
முச்சை அறுத்து தறிகெட்டு
அதைகின்றன
நிலத்தை அடைவதற்காய்

தாய் நீலகுமாரி

உமிர்உரம் கிடப்பட்ட

விதைதேமேநு

கூடல்

உமிர்களின் உற்பத்தி

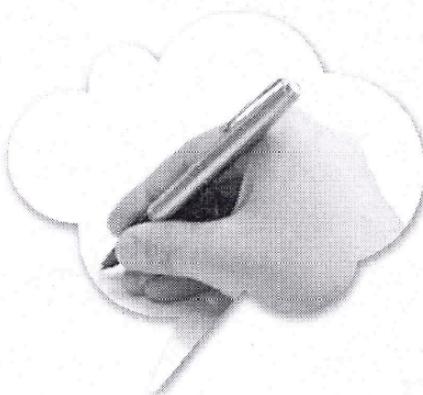
உடல்களின் ஒழுத்ம திருப்புதி

ஸ்ரூத்

மறக்கப்பட்டதும்

மறுக்கப்பட்டதுமான

கனவு நாலு

அதியுதங்கு

இறப்பிற்கும் இழப்பிற்குமான

ஏதெல்லைவாரம்

க
ஜா
ன
ன்

பதாந்

யதியின் ஒளி வழவும்

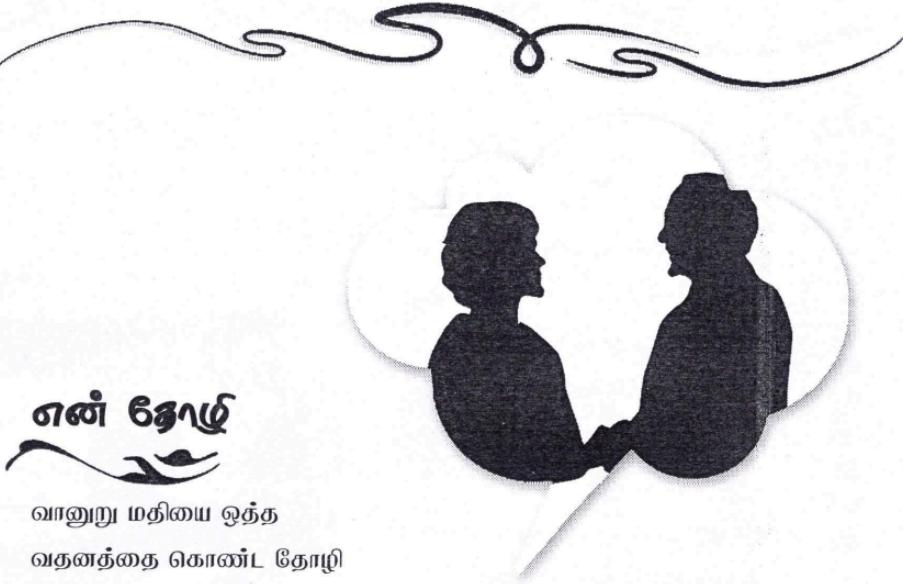

சுர்யன் ஜயநோறு

க
ன
வ
க
ளி
ன்
பு
ல
ந்
வ
|

யிவாக இருந்த நட்பு
 மிரிவாக மாறும்போது
 துயராலே வாழும் சிந்தை
 துன்யங்கள் தொடரும் விந்தை
 அன்யான எனது தோழன்
 அருகாக இல்லை என்ற
 துயராலே உள்ளமுருகி
 துழக்கின்றேன் உன் மிரிவை என்கிடி
 கற்றலில் உன்னுடன் இதைந்து
 காலத்தின் கோலத்தால் மிரிந்து
 வித்தகம் யமின்றிட வந்து
 விதியினால் சந்தித்தோம் அன்று – இரணால்
 மீண்டும் ஒரு மிரிவு தீண்ட வரும் என்று
 நினைத்தேனா அன்று – மீண்டும்
 நினைக்கின்றேன் இன்று – இது
 தொடரக் ஷடாரு என்று.

என் தோழு

வானுறு மதியை ஒத்த
வதனத்தை கொண்ட தோழி
கார்கால முகிலைப்போல
கவலையில் என் முகம் மாறு – உனைக்
காணாது நுவிக்கிள்ளேன்
கருதனையே உருவான தோழி – எனைக்
காண இங்கோடு வாழ

இருவகள் எப்போது விழியும்
இனிய நினைவுகள் எப்போது மலரும்
கவலைகள் எப்போது தொலையும் – உனைக்
காண்பது எப்போது நிகழும்
அருகிலே அருந்து கொண்டு
இடுதிக்கக் கைண்டிலே துவன்று
இதைமந்திட்ட கவி மொழி கொண்டு – உனை
இதைமக்கிறேன் கவிதையாய் இன்று.

|
க
ஜா
ன
ன்

60

என் உயரைனவளே!

உடல்களால் இரண்டாகி
 உணர்வினால் ஒன்றானாய் உறவே
 அதனால்தான் நீ
 வெய்யிலில் இறங்குகையில்
 வியர்த்துக் கொள்கிறேன்
 மறையில் நன்னகையில்
 காய்ச்சல் கொண்டு தவிக்கிறேன்
 உனக்குத் தெரியாமலேயே.

|
க
ன
வ
க
னி
ன்
பு
வ
ர்
வ
|

நலையான உறவானவள்

நான் செல்லும் ஒருவழியாதை நெஞ்சிலும்

சப்பாத்தி முள்ளாய் உன் நினைவுகள் – என்னை

ருத்திக் ருத்தி ருருதி சுகவக்கின்றன

இருந்தும் நடக்கின்றேன்

எனை என்ற இதுயம்

மருந்தோடு காத்திருக்கின்றது – என்

காயங்களை ஓய்றுவதற்காய்.

மன வர்தன்

என் மனக்காடு வாழுதையில்

தாவிச் சென்ற – உன்

மந்தி மனத்திற்குப் புறியுமோ – கீன்று

எங்கும் வறட்சி என்று

என் மனக்காடு வாழியதே அன்றி

வறளவில்லையே – நான்

மீண்டும் துளிர் விழுதையில்

நாதியற்று நீ நின்றால்

தேழவா நான் தாங்கிக் கொள்வேன்.

காத்திருப்பு

மெல்லினமே நீ அன்று

மெல்ல நடை பயின்று

செல்லையிலே

சொல்ல வந்த வார்த்தைகள் – என்

தொண்டைவரை வந்து திரும்பிற்றே – கீனி

என்று உனைக் காண்பேன் தோழி..?

|
க
ஜா
ன
ன்
|

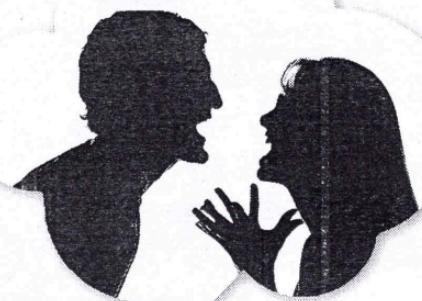

புலம்பஸ்தன்

|
க
ன
வ
க
னி
ன்
பு
ல
ர்
வ|

மறைக்கப்பட்ட நாறு
யொறிக்கப்பட்ட நாமம்
யறிக்கப்பட்ட உரிமை
மறுக்கப்பட்ட உனர்வு
புதைக்கப்பட்ட உடல்கள்
உடைக்கப்பட்ட கல்லறைகள்
மிழக்கப்பட்ட சிறைகள்
நடத்தப்பட்ட போலி விசாரணைகள்
நிகழ்த்தப்பட்ட அரங்கேற்றங்கள் - ஒதுவையல்லாம்
தொலைத்தலை போக
நிலைத்தலையின் புலம்பல்கள்

வல்துற்றாள்

வேதனைகளை மட்டுமே
பரிசுளித்த உனைத் தவிர
வேறெந்தப் யண்ணையும் - என்
இதயத்துக்குத் தெரியாதம்
உனை மறக்கும் சக்தி
என் வாழ்வின்
இறுதி நெழுமிலும் கீல்கலை
அதனால் தான் கீன்னும்
உன் நினைவுகளுடன்
மரணித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ஒருதலைக் காலை

உறங்க முழயவில்லை — உன்
நினைவுகளின் அனிவருப்பால்
கற்பனைகள் யல இனைந்து
இன்சமுறப் பினைந்து
விழயாதா என ஏங்கி
இரவினை சமித்திருக்கையிலே
தோன்றும் விழயவில்
முதல் வார்த்தை
உன்னோடு பேசத் துழக்கும் என் நா
ஏனோ நானைத்தோடு
அடைத்துக் கொள்கிறது.

பத்தீஷ் பொத்தீஷ்வரிட்டோள்

அமத்து நொருக்கம்பட்ட — என்
மனக் கோட்டையின்
கண்ணாழச் சிறைல்கள் முழுவதும்
அவன் உருவம்
கறும்பு வெள்ளை விம்பங்களாய்.

|
க
ஜா
ன
ன்
|

64

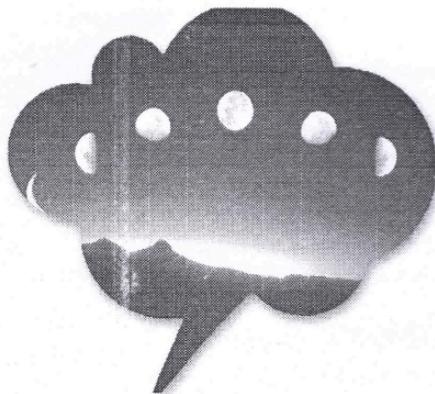
|
க
ன
வ
க
ள
ன்
ப
ல
ர
வ|

நினைவீடு ஓடு விண்ணப்பம்

என் விழிக்கடல் வற்றிச் செல்வதால் – என்
விழிக் குவளங்களில் வாழும் – உன்
கயல்களை மீட்டுக்கொள் – அதைகள்
நெஞ் நாள் உயிர் வாழுட்டும்
நீ தந்த நினைவுகள் போல்

வளி ரூறு தேய் ரூறு

என்ன யடம் நழக்கிறாய்
வென்கிளாவே!
உன் உடம்பை இப்படி
செட்டிக் குறைக்கிறாயே.

வட்ட நிலாகவை முத்தமிடவா
முண்ட அழுத்து விரைகின்றன
வெள்ளள முகில்கள்..!

ஊலாச்சியரைப் பற்றி...

கலைப்பிலுமத்தின் விதை ஆவி கவிப் பய்ப் பலர்க்கும் இந்த ஊலன் ஆச்சியரும். வளர்த்து வரும் கலையிலக்ஷ்யமாகவீ செல்வாசா ஜூஸன் ஆவர்கள் முடிமுனின் வடமாகாணத்தில் பதை எனும் ஆழவிய ஹாரிஸ் செல்வாசா கடுணாடேவ ஏம்பதில்லைக்கு முன்னால் பிரார்த்தார்.

இவர் ஆழம் பக்கவீடையை உணர்தலோமிக்க ஆர்த்தார் தமத்துக் கலவன் பாடசாலையிலும், பின்னர் பதை மத்திய கல்வாரி. மாது இன்னிலூனில் கல்வாரி ஆசியவற்றிலும் கல்வி பயின்ற இவர் உயர் பக்கவீடையை கீழிருாசீச் சம்பந்தம் கல்வாரியின் 2011 கலைப்பிரிவில் தொடர்த்து சுதாரியாய்த்தனர். பின்னர் சுநிஜ் காலத் தலைப் புதூரிஜூப்பெரியல் ஆசியராக பதை மத்திய கல்வாரியில் செலவடியற்றனர். தற்போது தெலுஞாவை தொடர்பான ஏற்கனவே குறுப்பினால் தெரியும் செய்த இவர் தெலுங்கான தெலுஞாவத் தீரானங்களுக்கிடையில் கடறமயாற்றுகிறானங்களுக்கிடையார். முழுமுனினிலை வகுக்கப்பட்ட ஒடு இனத்தின் குராக். வலிகளைச் சொல்லுவன்று குத்தமாக கவியத்துறை வகுவு கொண்டு தன் வகுக்குக்களை விடுத்தின்ற இந்த தமத்துக்கு மன்முனின் புதல்வனின் கன்னப் பிரசவமாக கலையுலக்குக்கு வகுத் “கனவுதனின் புற்வு” எனும் இக்கவிதை ஆவ் என்று சுதந்தனை வெளியிட்டத்தின் 15வது மாஸங்கு வெளியிடாக பிரகாசப்பட்டு மதிழ்வடைக்கன்றிருன். ஊகை விழுக்கிளைகும். பொது கூர்க்கும் மனப்பக்கிளைகும் வாடுக்கன்று எம்முற்பகு தம்பி ஜூஸனின் கவுகள் மனத்திற்கு மருந்தாகுமினன்பூ உண்மை. இவர்ன் கலை முயற்சிகள் தொடர்த்து விச்சைப் பெற்று சீரும் குடும்பமன்ற உறுதியடவுடும். இத்தொகுப்பு வெற்று பெறுமின்று தம்பிக்கையுடனும் வாழ்க்கீ விடுதியிடுகிறுன்.

காவியப் பிரதிபா. தமத்துக்கை எட்டு
கவுக்கு வன்னியூ சுதந்தனை
(தமிழ்மூல பல்கலைக்கழகம், தெலுங்கான)
இயக்குனர்.
சுதந்தனை வெளியிட்டதும் மற்றும் பதிப்பகம்

